

Dober svet shenam, kadar mosh po hishi rasgraja.

Neka shena pride vfa objokana in sabuhnjena, s zherno liso v obrasu, k modrimu duhovnu svojiga kraja, rekozh: „Oh, duhovni ozhe! naj pogledajo mene revno siroto, kakó neumiljeno in po shivinsko me je moj mosh sdelal, kolikofhno bozhko imam pod ozhesam, pa tudi po zelimi shivotu sim vfa vishnjeva, in skorej je nemorem vsdigniti svoje defnize. Moj mosh je mende obšeden, ker se vezhkrat, zhe mu le kaj po gôdu ni, nad menoj snosi, in po hishi kot sverina divjati in rasgrajati sazhne, in tisti zhaf vselej jes, uboga reva, nar vezh odnesem. Oh, teshka je njegova roka, kamor telebi! toraj Jih prav lepo in ponishno profim, naj mi dajo kako shegnano stvar, de bom s njo od svojiga morde obšedeniga mosha hudobo preganjala, in ga upokojila, kadar bo soper noreti sazhel; fizer mi ni per njemu obstat.“ — Rasumni duhovni ozhe prezej sposnavshi, kje vsrok raspertja fosébno tezhí, ji na vse to prijasno odgovore, rekozh: „Réf, milovanja vredni ste, ker fe vam taka godí; pa prav lahko vam je pomagati, de vam mosh ne bo nikdar nizh shaliga storil vezh, ako se vi tega le prav sveftó posflushite, kar vam bom v tem steklu (glashku) dal.“ In gospod ozhe ji podajo steklo in pravijo: „Kaderkoli se bo jel vash mosh togotiti, po hishi noreti in rasfajati, urno tezite, in bersh posherek té vode v usta vsemite (bila je, med nami rekozh, melisna voda), tóde vam povém, de je tako dolgo ne smete ne poshreti, ne is uft spustiti, dokler mosh potihnil ne bo, fizer ne bo imela v sebi nobene mozhi, in vam ne bo zlo nizh perpomogla, mosha vkrotiti.“ — Shena gré vtolashena na svoj dom in na tanjko po gospodovim sporozhilu ravná. Ko je imenovana voda v treh tednih she poteckla — sakaj vezhkrat je treba bilo jo v usta vseti — shena soper k gospodu pertezhe, ter njemu polna vesélja pravi: „Oj, zhudo, prezhujo! kakofhno mozh tista voda, ki so mi jo unkrat dali, soper divjanje in pretepanje mojiga mosha v sebi ima! Ko sim jo v ustih dershala, je moj mosh kmalo vtihnil rohneti, desiravno se je hudo sazhel togotiti; ta prezhudna voda je prezej hudiga duha is njega pregnala in mene varovala, de zlo persta ni na me poloshil. Profim Jih tedaj, gospod ozhe! de bi mi jo she eno steklo dali.“ — Duhovni ozhe ji na to odgovore, rekozh: „Mati! prav v serze me veseli, de vam je tista voda, ki ste jo v ustih dershali, toliko perpomogla, ljubi mir v hishi ohraniti; pa vender vam je nizh vezh ne dam, — le kar is shkafa si jo sajmite, ker ima ravno toliko mozhi v sebi, kot una, in v ustih jo dershite, kadar bote vidili svojiga mosha od jese goreti; le v ustih, pravim, jo dershite, de ne bote mogli govoriti in jesikati, ako se po nobeni drugi zeni besedovanja in pikanja ne morete sdershati *); sakaj gotova resnica je: Jesik sheno tepe.“

J. V.

*) Med samorkami v Nigrizii (Afriki) mora vsekakor shena po starci shagi smiraj nekaj vode v ustih dershati, sató de molzhi. Gotovo bi tudi per marsiktéri nashih belih shen ta shega slaba ne bila, ktére so dostikrat same krive, zhe jih ferditi mosh s preteshko roko objame. Tóde po pravizi bi ne bilo soditi, de so smiram le shene sakonskiga prepira krive, vezhkrat bi pazh potrebno bilo, mosha s zelimi shkafam vode politi, de bi mu divji ogenj pogasila. Kdo mi bo tajil, zhe pravim, de je na fvetu veliko vezh malopridnih mosh, ka-

Somenj s. Petra v Ljubljani.

Od tega somnja je le malo povedati. Šamo na somanji dan je nekaj ljudi vukupaj prishlo, pred ta dan pa ni bilo viditi, de se je somenj prizhel. Tudi shivine so manj pergnali, kakor o Trijazih; nar vishji zena par volov je bila 155 goldinarjev.

Kmetovski pregovori za Maliserpan.

(Ta mesec ima 31 dni. Solnce stopi v znamje Leva.)

V dnevih st. Marjete in st. Jakoba rado vreme zdivja, — Ako mravle ob tem časi prekonavadno mravliša nanašajo, zgodno in hudo zimo označujejo. — V tem mescu se rijá in sneti (senti) rada perkazujeta, in rastlinam, žitu in pašnjam škodvata, ako jih v kratkim dež ne opere. — Če na dan st. Marjete deži, orehov percakovati ni; seno se ne more posušiti; lešniki bodo červoviti. — Če na Mariino obiskanje deži, dež po tem 40 dni terpi. — Če o st. Jakobu deži, se želod pokazi, če pa ne deži, huda zima sledi. — O polni luni tega mesca se psov rada steklina (bésnost) loti (?). — Ker v tem in poprejšnjem mescu nar više stoječe solnce sopropane žare na ravnost do zemlje zlija, je ob tem časi nar hujši vročina, ki tak močno v zemljo seže, de mokrino iz korenin poserka in takó trave in žita dozoré. Ravno iz tega vzroka sedaj prijetni, hladni vetriči iz severnih strani pihljajo, ker solčna vročina na snežnikih sneg topi. S.

kor shen, ktére so vezhkrat take revize, de se Bogu usmili? Nektére med témi so v refnizi slabiga shivljenja she tako navajene, de mislijo, de morajo vsekakor teden narmanj enkrat od svojih mosh tepéne biti. Vselej se mi prav dobro sdí, kadar se smesniga pogovora med nekim gospodam in nekom austrijanskim gorjankom opomnim, ki sim ga v neki komediji na Dunaju slíhal. Tako le sta se v svojimu jesiku pogovarjala:

Herr. Ihr seyd wohl verheirathet?

Weib. Schon über dreissig Jahr.

Herr. Und bekümmert sich Euer Mann noch um Euch?

Weib. Ah ja. Er schlägt mich fleissig noch.

Herr. Er schlägt Euch? O das ist nicht schön von ihm.

Weib. Ah, es ist schon schön von ihm. Das ist halt im Gebirg bei uns so der Brauch. Ein schlechter Haushalt, wo's nicht raufen thun!

Ta smesnen pogovor se v nashimu jesiku takó le glasí:

Gospod. Ste omoshena, draga moja?

Shena. O ja, she zhes tridešét lét.

Gospod. In mara vash mosh she kaj sa vaf?

Shena. Kaj pa de, she prav pogoftama me krishpa.

Gospod. Kaj, tepe vaf? To pazh ni lepo od njega.

Shena. Sakaj ne? To je per našgorjanzih she stara navaada. Slab gospodar, kteři svojo sheno vezhkrat ne preteplje!

Zelo gledishe (teater) se je od smeha gledavzov treflo, ko sta se te dva takó pogovarjala; mislimo de se bo marsiktérimu nashih bravzov ravno taka godila. Vrednishtvo.

Shitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju		
	6. Maliferpana.	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mérnik Pshenize domazhe		1	18	1	26
1 „ „ banashke		1	24	1	25
1 „ Turshize . . .		—	59	1	3
1 „ Sorshize . . .		—	—	1	3
1 „ Rèshi . . .		1	—	1	—
1 „ Jezhmenna . . .		—	51	—	54
1 „ Prosa . . .		—	58	1	—
1 „ Ajde . . .		1	4	1	3
1 „ Ovsja . . .		—	56	—	40